2004/05 - 2014/15 10 ΧΡΟΝΙΑ antifa

antifa kallithea

λόγια και δράσεις για αντιφασιστική χρήση

τεύχος 8 - Οκτώβρης 2014

WHOOP! WHOOP!

THAT'S DA SOUND OF DA POLICE

intro

Υπήρχε παλιά μια εποχή που όλοι νόμιζαν ότι θα γίνουν πλούσιοι, ότι θα δουλεύουν άλλοι για αυτούς, ότι ο κόσμος μας θα είναι για πάντα ένας κόσμος ''ευημερίας'' και "ανάπτυξης". Οι ψευδαισθήσεις κατέρρευσαν και μαζί ξεπρόβαλε η πικρή αλήθεια: τα αφεντικά μας προορίζουν όλο και πιο πολύ για πέταμα. Στα σχολεία, στις δουλειές, στις γειτονιές. Όπλισαν τα μαντρόσκυλά τους και τα ξαμόλησαν στους δρόμους. Έδωσαν θάρρος στα φασιστάκια και μας τα πέταξαν στη μούρη για να μας τρομάξουν. Μας έκαψαν τον εγκέφαλο με πρέζες και με ψηφιακά σκουπίδια. Μας στράγγιξαν συναισθηματικά, μας έκαναν βλάκες και φοβισμένους.

Εμείς που φτιάξαμε το antifa kallithea δε θέλουμε να είμαστε έτσι. Ζούμε και κυκλοφορούμε στην Καλλιθέα, είμαστε αγόρια και κορίτσια. Πάμε σχολείο ή δουλεύουμε. Με τα λεφτά μας πληρώνουμε αυτό το έντυπο, με τα χέρια μας το μοιράζουμε, με τα μυαλά μας πολεμάμε το σύγχρονο φασισμό, με τις καρδιές μας στεκόμαστε δίπλα σε αυτούς που έχουν φωνή αλλά δε μπορούν να μιλήσουν. Στα αγόρια που δε θέλουν να γίνουν μπάτσοι. Στα κορίτσια που φτύνουν τα πρότυπα ομορφιάς.

Όσο μπορούμε θα τριγυρνάμε στους δρόμους, στις πλατείες και στα σχολεία της Καλλιθέας για να σπάσουμε το φόβο - για να βρούμε κι άλλους κι άλλες σαν κι εμάς. Τα ξαναλέμε!

SUPPORT YOUR LOCAL ANTIFA

antifa.kallithea@yahoo.com

antifakallithea.wordpress.com

Που κολλάνε ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ με ΤΟΥΣ ΜΠΑΤΣΟΥΣ;

Διαβάσαμε τις προάλλες σε ανακοίνωση της Αστυνομίας ότι πλέον θα εντείνει τη φύλαξη των σχολείων, τον έλεγχο "υπόπτων" σε μέρη που συχνάζουν μαθητές (ποιοι είναι οι μαθητές και ποιοι οι ύποπτοι;), τον υγειονομικό έλεγχο στα κυλικεία, την προσοχή μή και πιούνε οι μαθητές καμιά μπίρα στην πενταήμερη και άλλα τέτοια ωραία.[1] Οι μπάτσοι, λοιπόν, αναλαμβάνουν να διαχειρίζονται όλο και περισσότερο έναν τομέα που φαινομενικά δεν έχει να κάνει τίποτα με αυτούς.

Έλα, όμως, που έχει. Γιατί οι μπάτσοι που γέμισαν τις γειτονιές μας μετά το Δεκέμβρη του 2008 δεν είχαν ποτέ στόχο την "πάταξη της εγκληματικότητας". Δεν είχαν στόχο μόνο ελέγχους σε μετανάστες. Είχαν στόχο τη διαχείριση της πολυεθνικής εργατικής τάξης σε καιρούς οικονομικής κρίσης που έρχονταν. Οπότε, πάρε μπάτσους στους δρόμους, πάρε μπάτσους στη δουλειά (γιατί πλέον οι μπάτσοι μπλέκονται όλο και περισσότερο και με τη διαχείριση της εργασίας), πάρε μπάτσους και στα σχολεία.
Γιατί στα σχολεία ήδη από το Δεκέμβρη του '08 φάνηκε ότι υπήρχε θέμα. Και αν υπήρχε θέμα ήδη από τότε σκεφτείτε πώς θα γιγαντώνεται αυτό το θέμα όσο φουντώνει η κρίση και η υποτίμησή μας. Στα σχολεία δημιουργείται πόλωση που κανείς δε φανταζόταν ότι θα μπορούσε να δημιουργηθεί. Παιδιά δεύτερης γενιάς, μαζί με ντόπια θα βιώνουν αυτή την υποτίμηση όλο και περισσότερο στο πετσί τους. Και δε θα την ανέχονται για πάντα. Και θα κάνουν καταλήψεις που δε θα αντιμετωπίζονται όπως παλιά αλλά με συλλήψεις και ένοπλες επιθέσεις των μπάτσων, όπως έγινε πρόσφατα σε σχολεία στην Καισαριανή.

Οπότε όποιος αμφιβάλλει ότι τα σχολεία αποτελούν ένα πεδίο σύγκρουσης, καλά θα κάνει να το ξανασκεφτεί. Το ελληνικό κράτος και οι μπάτσοι του το έχουν ήδη καταλάβει. Και καταστρώνουν σχέδια για αυτό. Αυτό δε σημαίνει ότι κάθε ανακοίνωση που βλέπουμε θα εφαρμοστεί, και ότι από αύριο πχ δε θα μπορούμε να μπαίνουμε στα σχολεία μας το βράδυ ή δε θα μπορούμε να πιούμε στην 5ήμερη. Σημαίνει, όμως, ότι στο δημόσιο λόγο η διαχείριση των σχολείων γίνεται σιγά σιγά μπάτσικη υπόθεση. Και βλέπουμε. Να, λοιπόν, που κολλάνε οι μπάτσοι με τα σχολεία.

1.«Ενόψει της νέας σχολικής χρονιάς εντατικοποιούνται τα μέτρα αστυνόμευσης και επιτήρησης, με στόχο την ασφάλεια των σχολικών συγκροτημάτων και την προστασία της μαθητικής κοινότητας», δελτίο τύπου ΕΛ.ΑΣ 09/09/2014

ΑΝΤΙ/ ΛΕΞΙΚΟ

ΟΜΑΛΩΝ ΚΑΙ ΑΝΩΜΑΛΩΝ
ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΗΣ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΖΩΗΣ

Μπάτσος: η ξεφτίλα ως επάγγελμα. Αντικείμενο εργασίας: ναρκωτικά, μαύρο χρήμα, προστασία, πορνεία, βία, εξύβριση, τρομοκρατία, παραβάσεις του κοκ. Όχι η καταπολέμησή τους.

Τουαλέτα: μονάδα μέτρησης του χρόνου, που αποκτά νόημα αποκλειστικά εντός του σχολικού περιβάλλοντος, ειδικότερα δε κατά τη διάρκεια του 45λεπτου. Στην ουσία πρόκειται για σύντομες ανάσες οξυγόνου ή μιλημένο ραντεβού στα πεταχτά. Πέντε τουαλέτες ισοδυναμούν με περίπου μισή ώρα.

Τζιχαντιστής: Σούπερ-κακούλης που θέλει να κατακτήσει τον κόσμο (έτσι, απλά γιατί μπορεί, χωρίς άλλο λόγο). Κάτι μεταξύ Mojo-Jojo και Δρακουμέλ. Αλλά με μούσια.

Δυσκολία: είδος πάθησης που εκδηλώνεται σε ένα ποσοστό αρρένων εφήβων. Συμπτώματα – πέταγμα θώρακος, σφίξιμο μυών, αδυναμία λεκτικής επικοινωνίας, σκληρό ντύσιμο. Ελαφρώς μεταδιδόμενο. Μεγάλη συγκέντρωση δυσκολίας στον ίδιο χώρο μπορεί να προκαλέσει παρατεταμένα διαστήματα σιωπής και γενίκευση της βλακείας.

ANTI/ΛΕΞΙΚΟ

Βγάλτε: αγαπημένη δηλητηριώδης καθηγητική προστακτική. Αν ακολουθείται από το «μια κόλλα χαρτί» εκτοξεύεται με σαδιστικό μειδίαμα. Αν ακολουθείται από το «το σκασμό» συνοδεύεται από τεντωμένη φλέβα. Αν ακολουθείται από το «τα πέρα μόνοι σας» ακολουθείται από απλανές βλέμμα στο υπερπέραν. Σωστή απάντηση: «ας μην αφήσουμε, κυρία, την μισαλλοδοξία να μολύνει τη σχολική ζωή».

Αγιασμός: Το καλοκαίρι τέλειωσε. Τα μαθήματα αρχίζουν. Με ξύπνησε η μάνα από τις 8 παρά. Κι έχω και το μαλάκα να με πιτσιλάει.

Εξακέφαλος: ογκώδης μυς που αναπτύσσεται αποκλειστικά στα άνω άκρα ανθρώπων με έντονες πατριωτικές ιδέες. Μέσα στις φλέβες ρέει χημεία, μεσ' στο κεφάλι παίζει βλακεία. Και στο ξεφούσκωμα παίζει πακέτο.

Τρισκολία: μετάλλαξη του ιού της δυσκολίας. Εκδηλώνεται μετά από συνεχή και αδιάλειπτη περίοδο δυσκολίας. Ο τρίσκολος μετατρέπεται σε υβρίδιο ανθρώπου και ολογράμματος. Η έναρθρη έκφραση εμποδίζεται σχεδόν ολοκληρωτικά και τη θέση της καταλαμβάνει το βαρύ ύφος. Αν στο εσωτερικό του εγκεφάλου φυτρώσουν φασιστικές μαλακίες, η τρισκολία καθίσταται ανίατη.

10 χρόνια πριν, εκείνο το Σεπτέμβρη του 2004 ήταν μια καλή ευκαιρία για την ελληνική κοινωνία να γιορτάσει. Σε πρώτο χρόνο το κλείσιμο μιας χρονιάς που η εθνική ομοψυχία κορυφώθηκε ελέω ολυμπιάδας και κατάκτησης του euro από την εθνική ομάδα ποδοσφαίρου. Σε δεύτερο χρόνο την ολοκλήρωση δέκα και κάτι χρόνων εκμετάλλευσης της εργασίας των μεταναστών εργατών απ' τα βαλκάνια. Ξεχύθηκε λοιπόν στους δρόμους όχλος μεγάλος, από τις καφετέριες και τα σουβλατζίδικα, τις γκαρσονιέρες και τα προποτζίδικα για να γιορτάσει με τον τρόπο που μόνο αυτός ξέρει: πραγματοποιώντας ένα πανελλήνιο αντιαλβανικό πογκρόμ με αφορμή την ήττα της εθνικής στη μπάλα.

10 χρόνια πριν, η αμηχανία που προκάλεσε στους αντιφασίστες και τις αντιφασίστριες το εύρος και η δολοφονικότητα των ρατσιστικών επιθέσεων εκείνο το βράδυ γέννησε τους επόμενους μήνες του πογκρόμ μια διαίσθηση. Ότι το πογκρόμ αυτό, δείχνοντας με τον πιο βίαιο τρόπο το παρόν των ταξικών συσχετισμών στην ελληνική κοινωνία των αρχών του 2000 σηματοδοτεί το πέρασμα σε ένα μέλλον ακόμα χειρότερο. Και ότι αν οι αντιφασίστες και οι αντιφασίστριες θέλουν να μην ξαναβρεθούν αντιμέτωποι με την αμηχανία εκείνης της νύχτας σε αντίστοιχες καταστάσεις στο μέλλον τότε η λύση δεν μπορεί παρά να είναι η μόνιμη και σταθερή αντιφασιστική οργάνωση. Κάπως έτσι κάνει την εμφάνισή της η υπογραφή antifa στους δρόμους της μητρόπολης.

Μέσα στην τελευταία δεκαετία εκείνη η διαίσθηση επιβεβαιώθηκε με το χειρότερο τρόπο. Ο νέος ελληνικός φα-

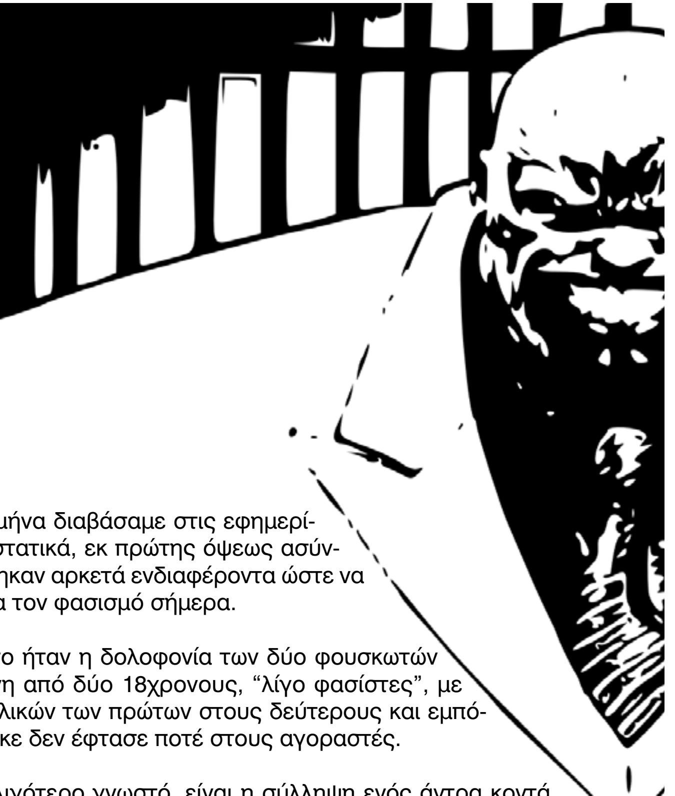
σισμός από όχλος ρατσιστών οπαδών της εθνικής έγινε κρατική στρατηγική για τη διαχείριση της εργατικής τάξης μέσα στην κρίση. Οι αστυνομικοί μηχανισμοί αποκτούν όλο και περισσότερες δικαιοδοσίες, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης πληθαίνουν απολαμβάνοντας την κοινωνική αποδοχή, οι νεοναζί έγιναν κοινοβουλευτική δύναμη, αυτοί που εξαναγκάζονται να ζουν με όλο και λιγότερα αυξάνονται καθημερινά.

Όμως μέσα στην τελευταία δεκαετία ωρίμασαν πολιτικά όλες αυτές οι ομάδες που βαφτίστηκαν antifa. Στο επίπεδο των λόγων και των έργων. Η ανάλυση ξεκόλλησε απ' τους κανίβαλους μικροαστούς, διευρύνθηκε και σήμερα επικεντρώνεται στην ευρύτερη κρατική στρατηγική που εξελίσσεται γύρω μας. Η παρουσία στο δρόμο συστηματοποιήθηκε, έγινε οργανωμένη παρέμβαση σε γειτονιές ικανή να χρησιμοποιήσει τις τοπικές αντιθέσεις προς όφελός της.

Η antifa οργάνωση ωρίμασε πολιτικά την τελευταία δεκαετία ενώ το μέγεθος της δουλειάς που χρειάστηκε για να επιτευχθεί αυτό διαφεύγει καμιά φορά και από τους ίδιους τους εμπλεκόμενους σε πυρήνες γειτονιάς, συνελεύσεις , ομάδες. Είναι τα δεκάδες χιλιάδες έντυπα στα σχολεία της αθήνας και οι άλλες τόσες αφίσες και αυτοκόλλητα. Είναι δεκάδες διαδηλώσεις στόμα με στόμα ή με αφίσα, είναι συναυλίες και μικροφωνικές, μοτοπορείες και εκδηλώσεις. Είναι ξενύχτια σε στενά και πλατείες με ένα σπρέυ στο χέρι και ξημερώματα μέσα σε κρατητήρια. Είναι γειτονιές ολόκληρες που βάφτηκαν, περπατήθηκαν, κολλήθηκαν, μοιράστηκαν, φωνάχτηκαν σε τέτοιο βαθμό που παρεάκια φασιστών να εξαφανιστούν. Είναι φυσικά και παρεάκια φασιστών που κατέληξαν στο νοσοκομείο. Είναι συντροφικότητα και αίσθηση κοινότητας, είναι όλα αυτά που πραγματοποίησαν ισότιμα και από κοινού άντρες και γυναίκες, εργάτες και άνεργοι, φοιτητές και μαθητές, είναι όσα θα γίνουν την επόμενη δεκαετία…

Είναι 10 χρόνια antifa!

ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΑΙ

Τον περασμένο μήνα διαβάσαμε στις εφημερίδες για δύο περιστατικά, εκ πρώτης όψεως ασύνδετα, που μας φάνηκαν αρκετά ενδιαφέροντα ώστε να πούμε δύο λόγια για τον φασισμό σήμερα.

Εν συντομία, το πρώτο ήταν η δολοφονία των δύο φουσκωτών "κακών"- ναζί στη Μάνη από δύο 18χρονους, "λίγο φασίστες", με αφορμή εμπορία αναβολικών των πρώτων στους δεύτερους και εμπόρευμα που ενώ πληρώθηκε δεν έφτασε ποτέ στους αγοραστές.

Το δεύτερο περιστατικό , λιγότερο γνωστό, είναι η σύλληψη ενός άντρα κοντά στα σαράντα, για διακίνηση αναβολικών, από τη Μαλαισία και την Ταϊλάνδη, και διοχέτευσή τους στην Ευρώπη. Χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι στο σπίτι του εκτός των άλλων βρέθηκε και φωτογραφικό υλικό από τη συμμετοχή του στον πόλεμο της Γιουγκοσλαβίας το 1991. Καθώς ο τύπος, αφού "αποφοίτησε" από τη σχολή των ΟΥΚ, πήγε στον πόλεμο για να δοκιμάσει τις ικανότητες του πλάι στους Σέρβους φασίστες κι είπε να πάρει και ενθύμιο φωτογραφίες τη μάπα του δίπλα σε πτώματα. Επίσης ο τύπος κατέβαινε σε συγκεντρώσεις της ΧΑ.

Τα ΜΜΕ για το πρώτο περιστατικό αρκέστηκαν σε σχόλια για το αν τα τατουάζ των δύο νεκρών ήταν ναζιστικά ή αρχαιοελληνικά, για το αν ήταν φασίστες ή απλά αγνοί πατριώτες και για το τί τελικά θα γίνει με τη μάστιγα των αναβολικών.

Και κάπως έτσι έχεις ένα μείγμα γυμναστηριακών μικρομαφιόζων, ακροδεξιών που ασχολούνται με το παράνομο κεφάλαιο, ΟΥΚάδες που έχουν σφάξει μουσουλμάνους δίπλα στους Σέρβους φασίστες και οπαδούς της ΧΑ που κατεβαίνουν οργανωμένα σε διαμαρτυρίες. Κανένα νόημα. Κανείς δεν καταλαβαίνει τίποτα. Με αφορμή λοιπόν όλα τα παραπάνω, προσπαθώντας να τα εξηγήσουμε, λέμε να πούμε δύο λόγια για το φασισμό σήμερα.

Για εμάς, όποιος προσπαθεί να κατανοήσει σήμερα το φασισμό επικεντρώνοντας σε γυμναστηριακούς καράφλες και πρόσωπα όπως ο Λαγός, ο Κασιδιάρης και Σια, ή σε ναζιστικά σύμβολα, αδυνατεί να καταλάβει την πραγματική του έκταση όπως και το να κατανοήσει περιστατικά όπως τα παραπάνω.

ΑΝΑΒΟΛΙΚΑ

Τα οποία, όπως είπαμε, είναι φαινομενικά ασύνδετα αλλά ουσιαστικά τα υποκείμενα είναι ίδια.

Τι θέλουμε να πούμε μ' αυτό; Από τη μία έχεις ακροδεξιούς με μότο "οι μετανάστες μας παίρνουν τις δουλειές, μας βρομίζουν τις γειτονιές, είναι εγκληματίες.." κι άλλες τέτοιες πατριωτικές μπουρδολογίες του τύπου "σε λίγα χρόνια η Ελλάδα θα είναι μουσουλμανική", και από την άλλη μεριά είναι οι ίδιοι τύποι που συνδέονται με τις χαμηλότερες, έως και ψηλότερες, τάξεις της μαφίας και τις παράνομες ροές χρημάτων που προκύπτουν από αυτήν.

Εμπλέκονται δηλαδή από το πως θα σπρώχνονται τα αναβολικά, ποιος θα πουλάει προστασία στους μετανάστες μικροπωλητές, ποιος θα ελέγχει τα νυχτερινά μαγαζιά, πως θα ντιλάρεται η πρέζα, πως θα οργανωθεί το εμπόριο μαύρων τσιγάρων, ακόμα και το εμπόριο ανθρώπων. Έτσι λοιπόν βλέποντας όλα αυτά εμείς λέμε ότι το παράνομο κεφάλαιο είναι μία καπιταλιστική επιχείρηση με αφεντικά και εργάτες, η εργασία που διεξάγεται εκεί εκτείνεται πολύ πιο πέρα από την τυπική μισθωτή εργασία (βλέπε 8ωρο, ένσημα, μισθός, επιδόματα). Αυτού του είδους η εργασία παράγει τεράστιες ροές χρήματος, η οποία οργανώνεται με όρους καταναγκαστικής εργασίας, κατά βάση από πειθαρχημένους μετανάστες εργάτες και αποτελεί το βασικό μέσο ισχυροποίησης μικρών και μεγάλων μαφιόζικων επιχειρήσεων.

Επομένως, διαβάζοντας δημοσιεύματα αναλόγου ύφους με αυτά που περιγράφουμε πρέπει να αφήνουμε στην άκρη τα σύμβολα και τα ερωτήματα για το πόσο ναζί ήταν και να εστιάζουμε στη μαφία, τις ροές χρήματος που προκύπτουν από την οργάνωση της εργασίας του παράνομου κεφαλαίου και τις σχέσεις που υπάρχουν με τους ακροδεξιούς.

Στην Καλλιθέα, όπως και σε άλλες γειτονιές, μετά την άνοδο της ΧΑ έχουν κάνει την εμφάνισή τους φασιστοτυπάκια που καίγονται πολύ για το ζήτημα των μεταναστών στην περιοχή τους. Και εμείς ξέρουμε πολύ καλά ότι το ζήτημά αυτών των ναζί είναι υλικό και δεν είναι άλλο από το να συνεχίσουν να κάνουν ντίλια και δουλειές που συνδέονται με το παράνομο κεφάλαιο.

ΑΝΤΙΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΣΜΟΣ:

μια ιδέα παλιά αλλά ακόμα χρήσιμη για τα αφεντικά

Το τελευταίο διάστημα παρακολουθούμε έναν καταιγισμό από ειδήσεις γύρω από το Ισλαμικό κράτος και τους τζιχαντιστές. Με κάθε ευκαιρία τονίζεται με έμφαση η αγριότητα που τους χαρακτηρίζει, καθώς και ότι αυτό δεν είναι τυχαίο αλλά είναι χαρακτηριστικό βαθιά χαραγμένο στο Ισλάμ και γενικότερα στους μουσουλμάνους. Συνεχώς επαναλαμβάνεται ότι ο πολιτισμός τους, τα έθιμα τους, μέχρι και οι διατροφικές τους συνήθειες είναι διαφορετικές από τις δικές μας, τις δυτικές. Αλλά αλήθεια, προς τί όλος αυτός ο αντιμουσουλμανικός πυρετός που έχει κατακλύσει τα δυτικά κράτη από το 2001 και έπειτα;

Η ιδέα γύρω από τον αντιμουσουλμανισμό δεν είναι καινούργια, ξεκίνησε να αποκτάει μορφή την δεκαετία του '70 στις δυτικές μητροπόλεις. Καθόλου τυχαία, καθώς τότε ήταν που οι παλιές ιδέες γύρω από τους τρόπους διαχείρισης και πειθάρχησης της εργασίας των μεταναστών εργατών (η πλειοψηφία των οποίων ήταν μουσουλμάνοι) είχαν αρχίσει να αποτυγχάνουν και αυτό γιατί πλέον το υποκείμενο που είχαν να αντιμετωπίσουν ήταν διαφορετικό. Είχαν απέναντί τους τη δεύτερη και τρίτη γένια μεταναστών εργατών, η οποία αρνιόταν να υπαχθεί στο ίδιο καθεστώς με τους γονείς της και η όποια είχε δημιουργήσει δεσμούς με ντόπιους και με τις ίδιες τις δυτικές μητροπόλεις. Εκεί ακριβώς στόχευε ο πολιτισμικός ρατσισμός απέναντι στους μουσουλμάνους και τις συνήθειές τους. Στόχευε τους δεσμούς αυτούς και τις αρνήσεις του πολυεθνικού προλεταριάτου, αποτελώντας δικαιολογία διαχείρισης της εργασίας των μεταναστών εργατών με στρατιωτικούς όρους.

Και για αυτό είναι μέχρι και σήμερα μια ιδέα χρήσιμη για τα δυτικά κράτη, όπως και για την Ελλάδα. Ακόμα και αν μέσω της τεχνητής παρανομοποίησης των μεταναστών εργατών έχει καταφέρει να διαχειρίζεται την εργασία τους με στρατιωτικούς όρους, χρησιμοποιώντας και τις πολιτισμικές διαφορές έχει την δυνατότητα να φτάσει σε ένα σημείο όπου ακόμα και συμβάντα όπως αυτό που έγινε στο στρατόπεδο συγκέντρωσης μεταναστών στην Αμυγδαλέζα, όπου τα ΜΑΤ μπήκαν μέσα και άρχισαν να χτυπούν τους μετανάστες την ώρα της προσευχής να περνούν απαρατήρητα. **Τέτοια πρέπει να σκεφτόμαστε όταν βλέπουμε ειδήσεις του τύπου «Τζιχαντιστικός πυρήνας εν υπνώσει στο Νέο Κόσμο».**

Αφίσα που κολλήθηκε στην Καλλιθέα και τις γύρω περιοχές

ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ; ΟΧΙ ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΚΟΜΑ ΒΟΥΝΑ!

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΕΛ ΠΑΣΟ ΜΕΡΙΑ

Σεπτέμβρης 2013. Η Καλλιθέα αντιμετωπίζει την Γλυφάδα στην Καισαριανή. Καθώς ποδόσφαιρο χωρίς οπαδούς δε λέει, οι Καλλιθεάτες πήραν τρένα και λεωφορεία και έφτασαν στο γήπεδο ακριβώς όπως έπρεπε. Η πολυεθνική νεολαία μαζεύτηκε, συνεννοήθηκε και έφτιαξε την μεγάλη παρέα που αρμόζει να παρακολουθεί αυτά τα παιχνίδια.

Φτάνοντας εντός του γηπέδου, οι μπάτσοι αποφάσισαν πως λίγο χρώμα στην κερκίδα ενοχλούσε (ειδικά αν δεν είναι και του εισιτηρίου) και αποφάσισαν να εκδιωχθούν όλοι κλωτσηδόν. Η βία όμως δεν είναι για έναν μόνο παίχτη και για να βγουν εν τέλει έξω, οι οπαδοί ανταπέδωσαν και με το παραπάνω ό,τι έλαβαν.

Κλείνουν τα κάγκελα και με την ασφάλεια του λουκέτου (και της διμοιρίας που είχε έρθει ακριβώς από πίσω...) οι καπελάκηδες ξεκινάνε τις μεγάλες κουβέντες που συνηθίζουν σε αυτές τις περιπτώσεις. Ανάμεσα στο «κωλόπαιδα» και στο «αλήτες» ο διοικητής αποφασίζει να πει και το (πάντα κλασσικό) «εδώ μόνο χρυσή αυγή ρε μπάσταρδοι» λαμβάνοντας την (πάντα κλασσική) ροχάλα ανάμεσα στα μάτια.

Μετά από τα πολλά «θα σας...» με πίσω βήματα που άκουσαν οι οπαδοί από τα λεβεντόπαιδα, αποφάσισαν πως το σημαντικό εκείνη την ώρα ήταν να δουν το παιχνίδι. Και έτσι έκαναν! Σκαρφάλωσαν ένα βουνό (!) και από εκεί παρακολούθησαν όλο το παιχνίδι σπάζοντας στην πράξη τις απαγορεύσεις μετακινήσεων και τις «σκληράδες» υπουργείου και αστυνομίας. Μετά το παιχνίδι όλα κύλησαν ομαλά και οι οπαδοί γύρισαν ακόμα πιο δυνατοί μεταξύ τους (και με την πρόκριση της ομάδας).

Στιγμές σαν αυτές μας κάνουν να βλέπουμε το μέλλον πιο σίγουρα! Οι οπαδοί ούτε εγκληματίες είμαστε (όπως μας κατηγορούν) ούτε «ανεγκέφαλοι». Είμαστε απλά τύποι που θέλουμε τα γήπεδα όπως τις πλατείες μας ανοιχτά, πολύχρωμα και καθαρά από «καθαρές ιδεολογίες».

Χαιρετισμούς στους τύπους και τις τύπισσες λοιπόν, που σε εποχές δύσκολες, κάνουν ωραία σκηνικά όπως το παραπάνω. Μέχρι το επόμενο.

4ο τεύχος από το
antifa xalandri

τεύχος 17 από το
έντυπο δρόμου
της συνέλευσης
autonome antifa

Κυκλοφορούν στους δρόμους

αν θέλετε αυτοκόλλητα, γράψτε μας στο **antifa.kallithea@yahoo.com**

δείτε παλιότερα αυτοκόλλητα, αφίσες και συνθήματα στο **antifakallithea.wordpress.com**